

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

LETO XVIII

OKTOBER 1969

Cena 0,20 din

STROJNA OBDELAVA PODATKOV - NUJNOST DANAŠNJEGA ČASA

(II. del)

V članku v prejšnji številki smo spoznali nujnost obdelave in uprabe podatkov v poslovanju modernega podjetja. Ugotovili smo tudi, da klasični, ročni način obdelave ne dohaja potreb avtomatizirane proizvodnje in da se je zato razvila močna industrija strojev za obdelavo podatkov. Te stroje smo tudi razdelili v štiri grupe.

Strojevi nižje in srednje mehanizacije (seštevalni stroj, registrska blagajna, stroj za knjiženje) ne bomo posebej obravnavali, čeprav še vedno pomenijo marsikateremu uslužbencu neprecenljivo pomoč.

Oglejmo si danes stroje višje mehanizacije, tako imenovano klasično mehanografijo, kamor sodi tudi naš IBM center na Duplici. Stroji klasične mehanografije delujejo na elektromehaničnem principu. V vsakem je brez števila relejev in zobnikov, kar pomeni, da ti stroji obratujejo z omejeno — relativno počasno hitrostjo. Navedimo za primer, da klasični stroji lahko izvedejo 200 seštevanj na minuto, moderni elektronski pa kar nekaj milijonov na minuto.

Garnituro klasičnih strojev sestavljajo običajno:

- stroji za luknjanje kartic,
- stroji za verificiranje luknjanja,
- stroji za sortiranje kartic,
- stroji za spajanje kartic,
- kalkulator, ki opravlja vse štiri računske operacije,
- tabelirka, stroj za končno obdelavo podatkov — izdelavo tabel,
- sumarni reproducer, ki izdeluje kartice s seštevki obdelanih podatkov.

Vsi ti stroji lahko obdelujejo podatek samo v eni obliki — vluknjane v IBM kartici.

Luknjana kartica je torej edini nosilec podatka. Zato pa mora biti vsak podatek dan v obliki, v kakršni se da po vnaprej izdelanem programu vluknjati v kartico.

Prav pri tem pa naletimo na najpogostejše probleme, ki se jih da od-

praviti le z mnogimi organizacijskimi spremembami pri zajemanju podatkov, ker le tako uspemo na res ekonomičen način obdelovati podatke tako, da so rezultati točni, pravočasni in splošno uporabni.

Pri zajemanju podatkov se pojavijo nova dokumentacija, šifranti in šifre, ki zamenjujejo dosedanje besedne pojme s številkami, novi roki za izpolnjevanje dokumentov, na splošno pa red in doslednost. Obdelavo podatkov na klasični mehanografiji zlahka primerjamo z delovanjem avtomata v proizvodnji, ki stoji, ne proizvaja, če ni vse, kar potrebuje za delo, pravočasno in v redu pripravljeno.

Težišče dela je torej na izpolnjevanju dokumentacije. Podatke namreč obdelujejo stroji in sicer tako, kot so vpisani v dokumentu in kasneje vluknjani v kartico. Rezultat obdelave podatkov je točen samo, če so točni vloženi podatki. Omenili pa smo že, da netočnih podatkov ne potrebuje nihče.

Na kratko si oglejmo še, kako poteka obdelava v IBM centru na Duplici.

Podatek iz dokumenta prenesemo na luknjaču v kartico, na verificirki pa prekontroliramo točnost luknjanja. Sortirka in kolator (stroj za spajanje) zatem opravita potrebna medsebojna razvrščanja kartic s podatki. S temi razvrščanja podatke sortiramo po različnih zahtevanih kriterijih. Na kalkulatorju nato opravimo predvidene računske operacije. Stroj sešteva, odšteva, množi in deli, rezultat pa avtomatično vluknja v kartico.

Glavni stroj pri klasični mehanografiji je tabelirka. Ta vluknjane in na kalkulatorju izračunane podatke dokončno obdela, sešteva in odšteva ter izpisuje na zelene obrazce v potrebnih obliki tako, da jih lahko strokovne službe v podjetju takoj uporabijo.

Z garnituro klasičnih strojev lahko obdelujemo podatke na način in v rokih, ki jih pri ročni obdelavi ni

Strokovnjaka pri delu na tabelirki v IBM centru na Duplici

moč doseči. Kljub temu pa lahko ugotovimo, da poteka obdelava na klasičnih strojih še vedno relativno počasi in od stroja do stroja, tj. po fazah.

Zato garnituro lahko uporabimo le za statistično obdelavo podatkov, kar pride v poštev največ v knjigovodstvu in pri izračunu osebnih dohodkov.

Pri nas obdelujemo že nekaj let osebne dohodke, izdelavni material in proizvodnjo po strukturi cene, v zadnjem času pa smo uvedli obdelavo gotovih izdelkov, naročil, osnovnih sredstev, prav zdaj pa še obdelavo faktur.

Vsak dan znova pa lahko opazimo, da klasika sodobnim zahtevam po podatkih ne ustreza več. Tekoča, vsakodnevna obdelava podatkov ni možna. In prav take, dnevno sveže podatke potrebujemo pri raznovrstnih vsakodnevnih zahtevnih poslovnih odločitvah. Pri tem pa nam lahko pomagajo le elektronski računalniki. O teh pa nekaj več prihodnjič.

(se nadaljuje)

dipl. ing. Branko Novak

Naša pripravljalnica

V zadnji številki »Konoplana« je v poročilu o proizvodnji in kvaliteti med drugim pisalo tudi naslednje:

»Kvaliteta surovin tkanin je bila v vseh grupah izdelkov boljša kakor v mesecu maju, razen v čistih bombažnih tkaninah. Krivda padcu kvalitete v tej grupi ni v kvaliteti materiala, ampak v slabi pripravi in slabem delu tkalnice. Nujno je, da se pripravi materiala za to grupo tkanin in sami izdelavi posveti več pozornosti, da se odstranijo **subjektivne** napake in s tem izboljša kvaliteta izdelkov v tej grupi.«

S tem, kar bom napisal, ne mislim opravičevati sebe in svojih sodelavcev, pač pa imam namen osvetliti pogoje, v katerih dela pripravljalnica za novo avtomatsko tkalnico. Upam, da mi bo uspelo prikazati **objektivne** vzroke za manj kvaliteto pripravo materiala, ne samo bombaža, pač pa vseh raznoraznih prej, ki jih tkalnica predeluje v tkanine. Samo to, da imamo na zalogi in predelujemo okrog 140 različnih prej iz različnih surovin, v različnih barvah in številkah, je lahko eden od vzrokov, da se pri našem delu kdaj kaj zatakne. Če k temu prištejemo še to, da se zaloga materiala sestoji iz več manjših predilniških partij ali barvnih otenkov, se število različnih prej podvoji ali pa delo potroji. Verjemite, da se je težko znajti v takšnem konglomeratu tekstilnih surovin, ki se v Jaršah zbirajo iz vseh kontinentov.

Velikemu številu prej je primerno tudi zelo veliko število artiklov in še večje število različnih desenov, katerim pa se ravno sedaj skoraj vsak dan pridruži še kak nov artikel ali desen.

Z nabavo novih avtomatskih stavitev naj bi proizvodnja ostala koli-

činsko na isti ravni kot na starih strojih, seveda pa vsi pričakujemo, da bo kvaliteta neprimerno boljša. Porok za to so nove avtomatske stavite. Te pa zahtevajo boljšo pripravo osnov in votkovih navitkov. Verjetno bomo količinsko lahko zadovoljili, vprašanje pa je, kaj bo s kakovostjo. Kdor pozna našo pripravljalnico, to ve, za vse tiste, ki pa tega ne vedo, pa navajam nekaj podatkov:

Previjalni stroji so novejšega datuma in tu res lahko zahtevamo kvaliteto. Res nov je samo »Schweiter« votkovi avtomat za 250 mm navitke. Stroj je zelo izpopolnjen, njegovi izdelki pa brezhibni, zato tudi v enem letu, kar obratuje, še ni bilo upravičenih reklamacij. Z rednim in dobrim vzdrževanjem nam bo lahko še dolgo in dobro služil. Potrebovali bi še nekaj takih strojev, pa bi bilo manj ali pa nič očitkov na kakovost votkovih navitkov.

»Krušik« votkovi avtomat je v Jaršah že 7 ali 8 let. Za jugoslovanski proizvod je to že kar precej in je, pošteno rečeno, že odslužil. Z kvaliteta novega stroja ni bila kaj posebnega (nekateri se gotovo še spominjajo, kakšne težave je imel tovarniški monter), sedaj pa je potrebno veliko naporov naših mojstrov in ključavničarjev, da stroj sploh obratuje. Le redko obratujejo vse glave, ker so remontni na dnevnem redu, o dobri dobavi rezervnih delov pa je boljše molčati.

Vsi ostali votkovi avtomati pa so starejši od četrtega stoletja in jih že pričakuje »DINOS«. Za »Schlafhorat« avtomat sploh ni več mogoče dobiti rezervnih delov, saj je logično, da pri današnjem napredku nobena to-

varna ne izdeluje istega tipa celega četrtega stoletja. Iz teh strojev pričakujejo »Picanoli« I a navitke za nemoteno obratovanje. Mislim, da bo potreben precejšen napor, da bomo lahko stopali v korak z novorojenimi »Picanoli«.

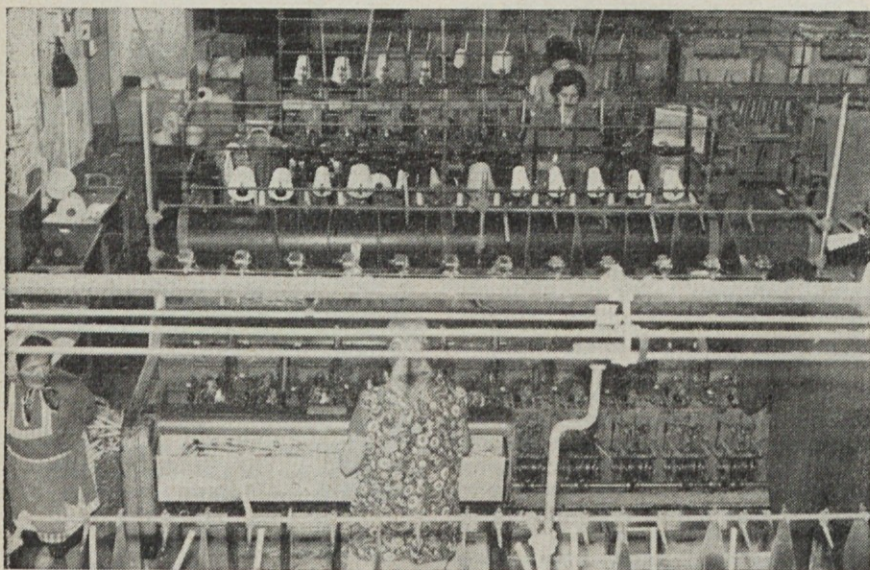
Nič dosti boljše stanje ni s snovalami. »Sucker« si je že zaslužil mesto v Tehniškem muzeju Slovenije v Bistri, vendar ga mi še koristno uporabljamo za navijanje dodatnih osnov, katerih pa je vsak dan celo več. »Thiele« snovalo je staro in takoj pripravljeno odstopiti svoje mesto mlajšemu oziroma novemu snovalu. Kdaj bo to?

Novo angleško snovalo kupujemo že 10 let, enkrat ni denarja, drugič pa se ne moremo odločiti za tip in firmo. Staro (vsaj 30 let) pa še z več ali manj uspeha služi svojemu namenu. Na raztrgane osnove se najprej jezijo škrobilci, še bolj pa tkalke.

Poleg teh imamo še dva snovala, iz katerih moramo iztisniti vse, da bo dovolj dobrih osnov za tkalnico. »Grossenhain« je bil pred II. svetovno zelo moderno snovalo in marsikaj prenese, le z osnovo iz poliestra bi mu kmalu polomili rebra. Uporaben je le še za bombaž ter leacril in malon. »Eichler« je v Jaršah približno 10 let. Nabavljen je bil za konopljene osnove, prenese pa vse, le »Trevira« se mu upira. Pri navijanju odpoveduje sklopka, pri previjanju pa sklopka in zavore, pa so še osnove premehko navite. Vsaj tako trdijo mojstri v tkalnici.

Poglavje zase je škrobilnica. Staro čez 30 let pa čeprav »modernizirana« komaj še služi svojemu namenu. Problem je v tem, da slabo suši. Čeravno pritisk pare včasih doseže 7 atmosfer in temperatura v komori 120—140°C, je treba paziti, da se na valj ne navije vlažna osnova. Poleg vse pazljivosti se to včasih vseeno zgodi, posebno pri osnovah iz sintetičke, čeprav stroj obratuje z najmanjšo brzino in se še občutno ustavlja. Rezultat tega je zlepljena osnova, ki se na statvah kosmati in neprimerno trga. Kotel za kuhanje škroba je isti od začetka obstoja naše škrobilnice, tak način pa so uporabljali že v prejšnjem stoletju. Čeprav uporabljamo moderna škrobilna sredstva, je verjetno, da tudi zaradi takšne priprave škroba trpi kvaliteta in niso vedno škrobilci krivi za slabo škrobljene osnove, posebno sintetične.

Upam, da mi je uspelo prepričati bralce, da bodočnost naše pripravljalnice ni roznata in da spada k moderni tkalnici tudi moderna pripravljalnica.

Naši votkovi navijalni stroji — koliko časa bomo še delali na njih?

Franc Rihtar

VI. REDNA SEJA DS

DS »INDUPLATI« Jarše je imel dne 26. septembra 1969 svojo VI. redno sejo. Dnevni red je obsegal obračun za meseca julij in avgust 1969 in obravnavo več vprašanj iz tekoče problematike.

Ker so se seje udeležili tudi graditelji garaž pri novem bloku v Preserjah, ki jim je DS na eni svojih prejšnjih sej podelil zemljišče podjetja v brezplačno rabo za to gradnjo, je DS najprej obravnaval položaj, ki je nastal v zvezi s to gradnjo ob spremembi zazidalnega načrta, še posebej pa položaj, ki je nastal zaradi spora med dvema uporabnikoma tega zemljišča. Na podlagi vsestranske obravnave je DS sprejel sklep, v katerem je ugotovil, da je gradnja teh garaž na novi parceli v skladu s spremembo zazidalnega načrta in interesi podjetja, obenem pa preciziral svoj prejšnji sklep tako, da je vsem uporabnikom natančno določil prostor za gradnjo.

Obračun za meseca julij in avgust 1969 je podal šef organizacijsko analitskega sektorja ing. Jože Klešnik.

Podatek	v 000 din
Fakturirana realizacija	8 810 din
Planirana realizacija	10 300 din
Doseženi dohodek	2 890 din
Planirani dohodek	2 900 din
Dobiček	116 din

Del dobička je porabljen za pokritje razlike, ki je nastala zaradi spremembe vrednotenja zalog gotovih izdelkov in nedovršene proizvodnje.

Povprečni OD v mesecu juliju in avgustu 1969:

	Julij din	Avgust din
predilnica	888,00	829,00
tkalnica	896,00	842,00
oplemenitilnica	821,00	763,00
konfekcija	848,00	789,00
vzdrževanje	960,00	897,00
uprava	1121,00	1083,00
celotno podjetje	914,00	863,00

DISTRIBUCIJA OSEBNIH DOHODKOV

V mesecu juliju je imelo

- 36 zaposlenih OD od 600,00 do 700,00 din
- 555 zaposlenih OD od 700,00 do 900,00 din
- 250 zaposlenih OD od 900,00 do 1300,00 din
- 49 zaposlenih OD od 1300,00 do 1900,00 din
- 11 zaposlenih OD nad 1900,00

V mesecu avgustu je imelo

- 233 zaposlenih OD od 500,00 do 700,00 din
- 487 zaposlenih OD od 700,00 do 900,00 din
- 135 zaposlenih OD od 900,00 do 1300,00 din
- 37 zaposlenih OD od 1300,00 do 1900,00 din
- 5 zaposlenih OD nad 1900,00

Celotne zaloge v podjetju so se glede na stanje z dne 30. 6. povečale za 3%. Od 28. 2. dalje so se zaloge zniževale od 5—10% na mesec. Porast je nastal zaradi povečanja zaloga materiala, ki so se zvišale za 16%.

Na vprašanje tov. Blejca, kateri artikli ne gredo v prodajo, je odgovoril šef komercialnega sektorja dipl. ing. Avgust Orehek: Zaloge gotovih izdelkov padajo, ležijo pa predvsem stari izdelki vendar se tudi zaloge teh zmanjšujejo. Bolj pereče je to, da terjajo kupci za dobave kratke roke in da nam ležijo v skladišču izdelki, ki niso kvalitetni. Njegov odgovor je dopolnil še tov. direktor: Zaloge materiala so se povečale tudi zaradi naše nove kolekcije, za katero smo morali naročiti večjo količino sintetične preje; te kolekcije namreč ne moremo delati iz stare preje. Pojasnilo pa je dal tudi šef tehničnega sektorja ing. Lado Zabukovec: Vzrok, da so se zvišale zaloge materiala, je tudi v tem, da je tkalnica zaradi remonta stala, medtem ko je predilnica delala.

V nadaljevanju seje je DS odobril izredna sredstva v znesku 20 000,00 din za pripravo reprezentančnega pregleda kolekcije za leto 1970, ki naj bi bil v hotelu »Golf« na Bledu dne 6. oktobra letos. Nanj bomo povabili okoli 70 naših strank — kupcev. Dalje je DS sprejel predlog šefa računovodskega sektorja, da se knjižijo v dobro izrednih dohodkov oziroma v breme izrednih izdatkov viški in višini 22 969,23 din oz. manjki v višini 8326,18 din, ki so bili ugotovljeni pri popisu zaves. Popis je bil izvršen ob prehodu na evidenco zaves po desenh in barvah. Prav tako je DS sprejel predlog šefa računovodskega sektorja, da se vsa osnovna sredstva, ki jih ima ambulanta, razen zgradbe, brezplačno prenesejo na Zdravstveni dom v Domžalah, enako pa tudi sredstva ambulante, ki jih vodi podjetje med drobnim inventarjem. Zdravstveni dom Domžale je namreč dejanski uporabnik teh sredstev, stroški za njihovo nadomestitev in vzdrževanje pa bremenijo podjetje. Po obrazložitvi šefa

za investicije in vzdrževanje je DS potrdil višino stroškov, ki so nastali v zvezi z izgradnjo trgovine in vratarne in njihovo notranjo opremo, obenem pa tudi sprejel predlog, da se nabavi nov voziček za prevažanje jeklenk. Potem je DS obravnaval predlog za dopolnitev statuta, s katerim se ustanavlja nova organizacija združenega dela — industrijska prodajalna »INDUPLATI«, Jarše, kakor tudi teze za pogodbo, ki jo mora skleniti podjetje z menzo glede na njen novi status.

Prireditve ob prazniku — 17. IX.

Da bi počastila tovarniški praznik, je organizirala sindikalna organizacija naslednja tekmovalja:

V četrtek 18. IX. prijateljsko nogometno tekmo med Induplati Jarše in Tosama Vir. Rezultat je bil 2 : 2.

V soboto 20. IX. »moped rally«. Udeležilo se ga je 18 tekmovalcev. Proga je vodila preko Jarš, Kamnika, Podgorja, Most, Mengša v menagaško Loko. Prvo mesto si je priboril Peter Habjan, drugo mesto je zasedel Jože Jeretina, tretje mesto si delita Venčeslav Perko in Viktor Urbanija.

V nedeljo 21. IX. strelsko tekmovalje na strelišču Induplati; udeležilo se ga je 13 tekmovalcev. Prvi je bil Miro Šimic, drugi Franjo Rihtar in tretji Roman Andrejka.

Tekmovalci, ki so zasedli prva tri mesta na »moped rallyju« in strelskem tekmovalju, so prejeli praktične nagrade.

POROČILA SE JE:

Vida Jereb, delavka v konfekciji, poročena MARINSEK.

Vsebina:

Strojna obdelava podatkov — nujnost današnjega časa (II. del)

Naša pripravljavnica

VI. redna seja DS

Prireditve ob prazniku — 17. IX.

Praznik upokojeencev »INDUPLATI«

Ob koncu sezone

Odgovori sobesednikom KONOPLANA

Teh 42 let je minilo kot blisk

Proizvodnja in kvaliteta v avgustu 1969

Izid ankete

Prodaja v avgustu 1969

Umag 1969

Obvestila iz kadrovske službe

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Induplati. Odgovorni urednik Jošo Gagel. Natisnila in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

Praznik upokojencev »INDUPLATI«

Kar udomačilo se je že, da prireja podjetje »Induplati« Jarše za svoje upokožence vsako leto tako imenovano »tovarniško srečanje«. Ta srečanja so bila do sedaj organizirana v neprimernem zimskem času, v drugi polovici decembra, ko se marsikateremu starejšemu upokoženju ali upokoženki ni ljubilo iz toplega zapečka ven na mraz, na zasneženo ali plundrasto pot, pa čeprav se je prej že dolgo veselil tega srečanja. Že na lanskem srečanju so vodilni tovariši iz podjetja sklenili, naj se letošnje srečanje nekoliko razlikuje od dosedanjih. Če sem takrat to odločitev prav razumel, je bilo mišljeno, da bi to srečanje združili s praznovanjem tovarniškega praznika 17. septembra, in sicer da bi ga skupno praznovali z aktivnimi tovariši in tako bolj prišli v stik z mlajšimi, ki sedaj nadaljujejo naše delo, s tem pa tudi dobili boljši pregled nad spremembami v procesu proizvodnje in sploh sedanjimi dogajanjem v podjetju. Pa tudi, kdo od nas »odcvetelih« se ne bi hotel vsaj enkrat v letu spet pomladiti, podoživeti ob mlajših svojo lastno mladost. Zato sem, ko sem prejel iz podjetja vabilo s predlogom, da bi bilo srečanje letos v Umagu, malce zavihal nos in si rekel: Pa so nas spet ločili od mladih. Spraševal sem se, ali res ne spadamo več med mladi svet? Po kratkem premisleku pa sem pozdravil odločitev podjetja za tako obliko srečanja in se prijavil, čeprav se srečanje iz prejšnjih let, razen enkrat ali dvakrat, nisem udeležil. In res, ni mi bilo žal!

Ob 7. uri zjutraj smo se zbrali pred nanovo urejenim vhodom v podjetje, ki je vsakega prijetno presenetil. Na levi strani vhoda, precej odmaknjena od ceste in potisnjena v zelenjadne vrtove stanovalcev hiš ob tovarniški zgradbi, se dviga moderna in okusna zgradba nove tovarniške trgovine, v kateri imata svoj prostor tudi vratarska služba in telefonska centrala. Pred njo je urejen precej velik parkirni prostor. Tako zbrane nas je direktor podjetja dipl. ing. Srečo Bergant povabil na ogled tovarne! Koliko novega smo videli! Kako smo se čudili naglemu napredku! Izginila je vlažna in nezdrava mokra predilnica, v kateri je

Tov. Franc Panjan, avtor reportaže, ki jo objavljamo, v drugi vrsti za mizo, na sredi med tov. Rebernikom in dipl. inž. Matičičem.

marsikaka predica pustila svoje zdravje. Občudovali smo nove stroje, novo tehnologijo, ki lajša delo neposrednemu proizvajalcu. Če bi se hoteli seznaniti z vsemi novostmi v proizvodnji in se poglobiti v delovni proces, bi za to potrebovali najmanj ves dan. Zato smo si ogledali le najvažnejše in najzanimivejše novosti ob razlagi vljudnih inženirjev in tehnikov, ki so nam razumljivo odgovorili na vsako vprašanje. Vse prehitro smo morali končati ogled in se posloviti od naših aktivnih tovarnišev in tovarišic. Kakala nas je dolga pot v Umag. Natančno ob napovedani uri smo sedli v pet avtobusov podjetja Ljubljana-transport in se v koloni odpeljali proti Ljubljani in naprej na jug, na morje, v naš Umag. Že dobro pripravljena organizacija prevoza nas je prijetno presenetila. Vsak avtobus je imel svojega vođa, enega od funkcionarjev podjetja, ki je skrbel vso dolgo pot za dobro počutje svojih varovancev. Naš avtobus je spremljal tov. Slavko Osolin, ki je odlično opravil svojo nalogo. Potrudil se je, da smo bili vso pot dobre volje, da smo ves čas peli in se smejali. Nedaleč od Postojne je odredil kratek postanek za telesne potrebe in potešitev žejnih duš. Ko smo v avtobusu spet sedli na svoja mesta, se je petje nadaljevalo vse do doma v Umagu, kamor smo prispeli okrog 10.30 ure. Hvala ti, tovariš Slavko!

V Umagu nas je pričakalo novo presenečenje. Pri vходу v dom so stali mlaji s transparentom, na katerem je bil napis: »Dobrodošli«. Ko smo stopili iz avtobusov, smo se najprej dodobra pretegnili in si poravnali svoje stare kosti; povabili so nas pod plateno streho za domom na dobro in bogato zakusko. Vsega je bilo na pretek in vsak je lahko pošteno zadostil svojim potrebam po kalorijah. Kosilo je bilo napovedano za 14. uro; čas do kosila smo izrabili vsak po svoje. Nekateri, bolj utrujeni od vožnje, so kar obsedeli pri žlahtni kapljici, drugi smo šli na ogled bližnje in daljne okolice. Saj mnogi izmed nas še nikoli niso bili v Umagu; z zanimanjem smo si ogledovali naš dom, njegovo funkcionalnost, lepo okolico. Sam sem opazil čudovito spremembo, odkar sem bil zadnjič v Umagu. Lepo urejena plaža z lahkim dostopom do morja, očiščena, brez navlake, ki jo sicer pušča vsakokratna oseka. V daljni okolici je raztresenih po borovih gozdičkih polno vikend hišic; tega prej ni bilo. Zraslo je tudi mnogo lepih, pravcatim vilam podobnih hiš, ki pričajo o visokem standardu nekaterih naših državljanov. Žal smo morali svoje ogledne hitro končati, kajti na horizontu, daleč na morju, so se pojavile temne dežne zaves, ki niso obetale nič dobrega. Še malo, in že so nas presenetile prve, težke dežne kaplje. Vse je hitelo v varno zavetje doma, kjer je kaj hitro zmanjkalo prostora. Tisti, ki smo bili bolj počasni, smo dobili dovolj prostora pod plateno

streho za domom. Komaj smo dobro sedli, že se je vsulo kot iz škafa. Naša platnena streha je kljubovala vsej obilici vode, kar daje dobro spričevalo naši proizvodnji. Dež nikakor ni motil našega dobrega razpoloženja, nasprotno, sedaj se je šele začelo! Zavladal je tak živ-zav, da je bilo veselje. V hipu smo vsi pozabili na starostne tegobe in nevedčnosti, kajti humoristi so na stežaj odprli svoje bisage, polne vsakovrstnih vicev. Smeha in krohota je bilo toliko, da je odmevala vsa istrska obala. Smeh se je polegel šele takrat, ko so začeli pregrinjati mize za kosilo. Kosilo je bilo dobro in izdatno, z vsemi prilogami, ki sodijo na mizo povprečnega državljana. Ni čudno, da se nam je po tako izdatnem kosilu prilegla dobra kapljica. Midva z Bojanom sva na hitro stisnila svoj litrček rebule, pa bi ga še, ko ne bi medtem posijalo zlato sonce, ki nama ni pustilo, da bi še naprej sedela za mizo. Ker je bil odhod avtobusov napovedan za 19. uro zvečer, smo se razkropili na vse strani. Le najbolj vztrajni so obsedeli pri mizah in si gasili žejo. Sončna pripeka je naglala v morje tiste, ki so bili najbolj razgreti. Zgled in korajžo je dala Minka, ki se je prva spustila v morje in tako zvalila za seboj še druge omahljivce. Nekateri so si šli ogledat mesto. Kako se je vse spremenilo! Le stari del mesta je ostal nespremenjen in je videti kot kak kulturni spomenik. Ko sem se vračal v dom, so me že od daleč pozdravljali glasovi petja, ki pa niso bili več ubrani; sedaj je menda že vsak pel svojo. Vsak se je hotel še dodobra izpeti, preden se vrne v sivo vsakdanjost. Samo tu je vladala prava svoboda — in zato: kar dajmo ga še! Od nekod sem ujel: doma so stare babe, pa spet: doma so stari dedci, da me je kar stisnilo pri srcu, ko sem doumel to bridko resnico. Pa ni pomoči, usoda je neizprosna!

Tov. Cvetko nam je pred odhodom postregel s svežimi čevapčiči in neizbežno kavico. Za odhod so bili avtobusi označeni s številkami in smerjo vožnje, tako da je lahko vsak izbral najugodnejšega. Tudi na to so pomislili naši gostitelji. In ko smo se pripravljali na odhod, sem nekaterim zastavil vprašanje: No, kako je bilo, kako ste zadovoljni z letošnjim srečanjem? Odgovor je bil enoten: Bilo je lepo, lepo, takšne pozornosti in razumevanja za starega človeka nismo pričakovali. Zahvalite se jim v našem imenu!

Odhod se je malce zakasnil, ker se nekateri niso in niso mogli sprizniti s tem, da bo le treba iti. Na hitro so ga še stisnili kozarček ali dva. Šele nato so sedli v avtobus in zapeli tisto staro: Oh zdaj gremo, pa nazaj še pridemo. Pa, ali bomo res?

Tudi domov grede je bilo petja in dobre volje dovolj, da nam je bila pot kratka. Kmalu je bila tu, vsa bleščeča Ljubljana. Jaz, za svojo osebo, vem, da sem bil ob 23. uri že v postelji. — Kako pa vi, tovariši-ice? Odgovor pričakujem drugo leto.

Na koncu menim, da izpolnjujem željo vseh udeležencev, če se v nji-

Ob koncu sezone

V letošnjem letu je bilo poslovanje v Počitniškem domu v Umagu zelo pestro.

Dom je začel obratovati že 6. februarja. Sklenili smo pogodbo z gradbenim podjetjem »GRADIŠČE« iz Cerknice za prehrano in prenočišče za njihove delavce. Pogodbo smo sklenili za čas od 6. februarja do 20. maja 1969, in sicer za ca. 35 delavcev. Ti so plačali dnevni penziona 30,00 din, kot je cena v predsezoni.

Za 1. maj je sindikalna podružnica Induplati Jarše organizirala avto-rally v Umag. Prireditelj je popolnoma uspela, kar je razvidno iz udeležbe. Saj se je udeležilo te ocenjevalne vožnje preko 20 avtomobilov z 62 člani kolektiva in njihovimi svojci. Zvečer pa je bilo razdeljevanje nagrad in zabava.

V letošnjem letu smo se v mesecu juniju lotili asfaltiranja ceste, ki vodi do Počitniškega doma v Umagu, kar smo imeli že dolgo v programu. Finančna sredstva za rekonstrukcijo in asfaltiranje so prispevale Menza in Počitniški domovi »Induplati« Jarše, »LEK«, »Snaga« iz Ljubljane in SOB Bežigrad — Ljubljana. Stroški za asfaltiranje z dodatnimi deli so znašali okrog 100 000,00 din.

Od 1. maja do 3. avgusta 1969 je letovalo v Počitniškem domu v Umagu:

271 članov kolektiva,

131 njihovih svojcev,

27 članov kolektiva, ki so bili na

okrevanju po sindikalni liniji,

15 članov kolektiva, ki so bili na

okrevanju po predlogu kolegija.

Poleg teh gostov je letovalo v našem domu tudi nekaj drugih gostov, tako da je bil dom vedno polno zaseden. Precejšen je bil tudi dotok prehodnih gostov, ki smo jim nudili gostinske usluge. Tako smo v letošnjem letu dosegli rekorden promet, odkar je bil dom zgrajen. Kakor vsako leto je tudi letos organiziral »Mlinostroj« Domžale enodnevni izlet v naš dom v Umagu. Udeležilo se ga je preko 50 oseb. Nadalje je organiziral enodnevni izlet za svoje upokojence tudi »Ljubljana-Transport« z dvema avtobusoma.

Zaradi premajhnje zmogljivosti bo treba misliti na povečanje doma,

hovem imenu za to posrečeno in nadvse prijetno srečanje najpristrčneje zahvalim vodstvu podjetja, samoupravnim organom, sindikatu, vsem in vsakemu posebej, ki je na kakršen koli način pripomogel k temu, da smo upokojenci preživeli nekaj nepozabnih ur v življenju, ki se nam — žal — nagiba neizprosno k zatonu.

V imenu vseh želim vodstvu in celemu kolektivu veliko delovnih uspehov, vsakemu posebej pa mnogo zdravja in osebne sreče!

Hvala vam in živeli!

Franc Panjan

bodisi z nadzidavo, bodisi s prizidavo. Potrebovali bi še vsaj 8 do 16 sob z 20 do 25 ležišči. Upajmo, da nam bo to v doglednem času uspelo.

Dom na Mali planini je bil odprt v času šolskih počitnic, v januarju in februarju, potem smo dom zaradi slabega obiska zaprli. Kasneje smo dom 11. junija ponovno odprli; predvidoma bo odprt do konca septembra 1969. Kljub temu, da je dom na Mali planini sedaj odprt, je obisk članov kolektiva in njihovih svojcev minimalen. Mnogo je članov našega kolektiva, ki niso bili še nikoli v našem domu na Mali planini.

Letos je bilo v domu na Mali planini:

37 članov kolektiva,

34 njihovih svojcev,

10 članov kolektiva, ki so bili na

okrevanju po sklepu kolegija,

3 člani kolektiva, ki so bili na

okrevanju po sindikalni liniji.

Precej večji je bil obisk tujih turistov.

Odgovori sobesednikom Konoplana

V prejšnji številki Konoplana smo objavili sestavek Prosimo vas za kratek intervju. V njem so naši sobesedniki med drugim zastavili tudi nekaj vprašanj našim strokovnim delavcem oz. službam. Tov. Antona Oparo je zanimalo, kaj je z novo barvarno. Za odgovor smo zaprosili šefa tehničnega sektorja ing. Zabukovca in vodjo kem. tehn. priprave dela dipl. ing. Matičiča, ki sta nam dala sledeče pojasnilo:

»Investicije, ki bi bile potrebne za novo barvarno, presegajo naše finančne zmogljivosti. Tako stane nov sušilno razpenjalni stroj s foulardom od 600 do 750 000 mark. Očitno je torej, da stanejo stroji za barvarno mnogo več kot pa npr. kake statve in da potemtakem teh investicij ne moremo primerjati z zamenjavo strojev v tkalnici. Vsekakor pa je ureditev nove barvarne zajeta v perspektivnem planu podjetja.«

Tov. Ivanka Borec je spraševala, ali bi bilo mogoče urediti delo tako, da je ne bi stalno premeščali; odgovarja ji obratovodja tov. Zornada:

»Vsem članom našega kolektiva je dobro znano, da zamenjujemo v naši tovarni stari strojni park s sodobnejšim. Tako smo tudi v tkalnici zamenjali stare navadne statve z avtomati. Prej je ena delavka stregla dvem strojem, sedaj streže desetim avtomatom. S tem, da smo razširili delovno območje, se je v tkalnici pojavil višek delovne sile, ki pa ga nismo odpustili, marveč smo te delavke premestili v druge oddelke. Tako ste bili tudi vi premeščeni junija tega leta iz tkalnice v predilnico oz. sukančarno. Čeprav ste že precej let v tovarni, pa nastopate ob premestitvi v ta oddelek, tako kakor tudi vse druge, ki so bile premeščene,

Veliko težav nam povzroča oskrba doma na Mali planini z živili in pijačami. Tovarna žičnica iz Črne na Malo planino je že od lanskega oktobra v okvari. Prav tako ni nobenih izgleдов, da bi jo v doglednem času popravili. Zato moramo uporabljati osebni žičnici iz Kamniške Bistrice do Zelenega roba. Na osebni žičnici moramo tovor kar dvakrat preložiti. Prave težave pa nastanejo šele, ko moramo vsa ta živila in pijače ter druge potreščine znositi na hrbtno na Malo planino. Laže nam je le tedaj, če slučajno srečamo na planini voznika s konji, ki nam potem za drag denar prepelje tovor do doma. Težave pa so seveda precej večje pozimi, ko ni voznikov. Jasno je, da tak način transporta precej podraži usluge, ki jih nudimo v našem domu.

Ker se je tovorna žičnica pokvarila, moramo preložiti na poznejši čas tudi predvideno notranjo ureditev doma. Zeleli pa bi, da bi člani kolektiva in njihovi svojci bolj pridno obiskovali naš dom na Mali planini, kadar obratuje.

Ernest Cvetko

kot novinka. Preizkusiti vas moramo, za katero delovno mesto ste najbolj ustrezni. Poleg tega je nujno, da vas lahko mojster tudi začasno premesti na kako drugo delovno mesto, kadar je to potrebno bodisi zaradi proizvodnega plana bodisi zaradi bolovanja ali dopusta kake delavke, ki dela na stroju, ki mora obratovati. Pri vseh premetitvah z enega delovnega mesta na drugo pa je pomembno, da začasno premeščena delavka ni prikrajšana pri služku in da lahko opravlja tako delo.«

Tov. Franc Majdič je zastavil kar dve vprašanji. Da bi dobili odgovor na prvo, v katerem sprašuje, ali bi bilo mogoče razporediti delo v konfekciji čez celo leto tako, da bi ga bilo vedno približno enako, smo se obrnili ponovno na šefa tehničnega sektorja ing. Zabukovca in vodjo meh. tehn. priprave dela ing. Jeraja, ki sta dala tole pojasnilo:

»Zaradi sezonskega značaja artiklov, ki jih izdeluje naša konfekcija za potrebe domačega in tujega tržišča, je malo verjetnosti, da bi bile lahko njene kapacitete v celem letu nakomerno zasedene. Za izvensezonske (»mrtve«) mesece iščemo rešitev v storitvenih delih.«

Za odgovor na drugo vprašanje, zakaj se blago, ki ga naredijo, ne odpremi takoj, smo zaprosili vodjo prodaje tov. Deržiča, ki nam je dejal:

»Dogaja se, da ležijo nekateri artikli po več dni v konfekciji, to pa zaradi tega ker količina ni zadostna za prevzem in odpremo oz. ker ti artikli ne predstavljajo tistega asortimana, ki bi ga potrebovali glede na naročila. Nekateri količine izdelkov so naročene oz. prodane prav določenim kupcem, za katere bi potre-

Nadaljevanje na 6. strani

Odgovori sobesednikom Konoplana

Nadaljevanje s 5. strani

bovali poseben prostor za pripravo komisionov, ki pa ga žal še nimamo, saj je skladišče gotovih izdelkov že tako raztreseno po vsem podjetju. Ko bomo imeli dovolj velik prostor za skladiščenje gotovih izdelkov, ne bo prihajalo do podobnih primerov.«

Tov. Marija Gorjupova je prav tako zastavila kar dve vprašanji. S prvim se je dotaknila boleče točke našega skladišča gotovih izdelkov, v drugem pa pravi, da se večkrat zgodi, da pridemo ven z novimi izdelki, vendar potem nimamo dovolj velike zaloge. Na obe vprašanji ji odgovarja šef komercialnega sektorja dipl. ing. Orehek:

»Že pri sestavljanju plana za investicije in vzdrževanje za leto 1970

smo zastavili vprašanje ureditve našega skladišča. Ker je skladišče v neprimernih prostorih, je nefunkcionalno. Kupec ne dobi dobrega vtisa in tudi samo delo često ni učinkovito. Strokovni kolegij je bil mnenja, da je treba priprave za ureditev tega skladišča odložiti na kasnejši rok, in sicer na zadnje tromesečje tega leta, ker imata prednost nova tkalnica in trgovina.«

»Da novih izdelkov često ne proizvedemo v zadostni količini — od teh zlasti izdelkov iz sintetične preje nepravčasna in pomanjkljiva in da barva te preje često odstopa od barvne karte. Drugi razlog za to je v tem, da potrebujemo zadostno količino izdelkov v prvi klasi; naši kupci namreč zahtevajo samo takšno blago.«

Teh 42 let je minilo kot blisk

Dolgoletni član našega kolektiva tov. Jože Mavko, vodja prodaje, odhaja v pokoj. Zaprošil sem ga za kratek razgovor in ga povprašal po njegovih občutkih, dogodkih, ki jih je preživel in ki se jih še posebej spominja, navsezadnje pa še o tem, kaj nam želi ob slovesu. Tov. Mavko mi je v prostem razgovoru (medtem ko sem si le tu in tam kaj malega zabeležil) odgovarjal takole:

Dogodki — bilo jih je mnogo, skoraj vsi so zapisani v knjigi 30 let »INDUPLATI«.

Teh 42 let (toliko časa je namreč delal v našem podjetju, op. pisca) je minilo kot blisk — človek kar izgubi občutek za čas. Vedno je bilo veliko dela; sicer pa je bolj prijetno, če imaš mnogo dela, kot pa malo.

Seveda se pojavi pri delu, ki sem ga opravljal, vsak dan mnogo problemov in zapetljajev. Vendar smo vsi vedno dobro sodelovali, zaradi česar smo tudi lahko uspešno reševali tekočo problematiko.

Na začetku je bil en sam obrat, ki je stal na mestu, kjer je danes škroblilnica in en del tkalnice. Takrat je bilo zaposlenih vsega skupaj okoli 250 ljudi. Osnova za mezde so bile kolektivne pogodbe.

Vojni čas mi je še prav posebno ostal v spominu. Takrat so vedno znova prihajali v podjetje gestapovci, mi pa smo skrivali ljudi, za katere smo vedeli, da jih hočejo odpeljati.

Nekoč so partizani pred očmi Nemcev odpeljali iz podjetja cel voz blaga. Naložili so ga, se napravili, kot da ga peljejo na postajo, in pognali konje — v hosto.

Pravi razvoj podjetja se je pričel leta 1948 — najprej smo po navodilih Direkcije za tekstil zbirali stare stroje od vseh strani. Takrat je bil v sestavu našega podjetja tudi Motvoz in platno v Grosuplju. Prodaja je bila planska in vse tekstilne tovarne so oddajale svoje izdelke v centralno skladišče; edino »INDUPLATI« je sama distributirala svoje izdelke. Imeli smo namreč širok asortiman blaga, ki smo ga morali dostavljati na najrazličnejše naslove.

Če bi ga razpečevali iz centralnega skladišča, bi gotovo prišlo do številnih pomot.

Do leta 1957 ni bilo s prodajo nobenih težav. Leta 1957 so si v trgovinah delili tudi po 20 mesečnih plač. Po letu 1957 pa se je stvar obrnila. Počasi se je trg pričel zasičevati...

Mislím, da je uvoz tekstila popolnoma zgrešen: ni artikla, ki ga jugoslovanska podjetja ne bi mogla sama izdelati, zlasti pa ne, če bi imela na razpolago tista sredstva, ki jih dajejo za intervencijski uvoz. Teh, za 100 milijard Sdin zalog, ki težijo tekstilno industrijo, ne bi bilo nikoli, ko ne bi za to isto vsoto uvažali blaga iz tujine.

Zelim, da bi se podjetje razvijalo tako, kot si je to zastavilo s svojim planom, prav tako pa tudi, da bi bil kolektiv kompakten in da bi vsi sodelovali med seboj. To pa bo mogoče samo, če bo kolektiv strnjén okoli homogenega vodstva in če bo vsak izpolnjeval svoje naloge.

Razgovor vodil Ingo Paš

Spet se poslavljamo — tokrat od vodje prodaje tov. Jožeta Mavka — Za njegov trud iskrena hvala

Proizvodnja in kvaliteta v

AVGUSTU 1969

V mesecu avgustu so normalno obratovali le predilnica, tiskarna in konfekcija. V tkalnici je bila montaža strojev v glavnem končana. S tem ima obrat tkalnice trenutno vse predvidene kapacitete. Na zmanjšan obseg proizvodnje v tkalnici je vplivala nepravčasna založba novih strojev (vzrok neizdelane dodatne naprave za namestitve valjčkov za vzorčne osnove), izdelava kolekcije za leto 1970 in pa pomanjkanje preje. V oplemenitilnici pa pomanjkanje naročil s strani komercialnega sektorja.

Kot sem že omenil, je imela tkalnica precejšen izpad v proizvodnji in to zaradi nepravčasne dobave lanene preje iz Češke. Delno pomanjkanje je bilo tudi v 34/6 bombaž.

Po doseženi proizvodnji sta tkalnica in oplemenitilnica precej pod planom in pa tudi slabši kot v avgustu leta 1968.

Izpolnitev plana za mesec avgust in primerjava z avgustom 1968 je bila po posameznih obratih naslednja:

	Plan avgust 1969 — %	Indeks avgust 1968 — %
Predilnica		
— pradenje kg	90,3	100
— sukanje kg	103,4	112,9
Tkalnica		
— 000 votkov	73,2	68,6
Oplemenitilnica		
— mtr	82,2	70,4
Tiskarna — mtr		125,8
b mtr		151,9

Za konfekcijo primerjave ni, ker je proizvodnja obračunana po variabilnih stroških.

Kvaliteta surovin in adjustiranih tkanin je približno na istem nivoju kot v mesecu juliju. Vendar pa je kvaliteta surovih tkanin pod povprečjem leta 1968, kvaliteta adjustiranih tkanin pa je za 1% nad lanskim povprečjem.

Po posameznih grupah tkanin je malenkostno poslabšanje I. klase v vseh grupah, razen pri čistih bombažnih tkaninah. Najslabša kvaliteta je v grupi bombažno-sintetičnih tkanin.

Po posameznih vrstah kvalitete je bila ista naslednja:

Grupa kvalitete	surove tkanine	adjustirane tkanine
I. vrsta	90,25 %	90,49 %
II. vrsta	5,05 %	4,96 %
III. vrsta	2,29 %	2,25 %
makulatura	2,41 %	2,30 %

V proizvodnji tkanin moramo gledati na to, da izdelamo čim več I. klase. Še vedno pa je v naraščanju makulatura in je nujno, da proizvodni obrati podzamejo vse ukrepe, da ta odstotek znižajo in pridejo na normalno stopnjo, tj. okoli 1,5%. Največji odstotek makulature je v grupi bombažno-sintetičnih tkanin in sicer 8,8% ter pri čistih sintetičnih tkaninah 4,57%.

inž. Franc Jeraj

Izid ankete

Sindikalna organizacija »Indupla-
ti« Jarše je glede na predvideno po-
dražitev malic organizirala anketo, s
katero je skušala dobiti mnenje ko-
lektiva o tem, katere obroke malic
(toplih ali hladnih) bi jemali oz. ali
bi jemali oboje. Izdanih je bilo 800
anketnih listov, vrnjenih pa okoli
650. Glede na to, da se bo cena za
obrok tople malice zvišala na 1,00
din ni bilo nobenih bistvenih pri-
pomb. Vendar zahtevajo anketiranci
za višjo ceno tudi ustrezno kvaliteto
malic. Čez 50 % anketirancev se od-
loča za oba obroka, to je tako za
tople kot hladne malice. Dobra četr-
tina anketirancev pa se odloča samo
za tople malice.

Sindikalna organizacija je obrav-
navala tudi željo članov kolektiva,
da bi dobivali v nočni izmeni malice.
Obrokov toplih malic v nočni izmeni
ni mogoče zagotoviti; pač pa bi bilo
možno, da bi delavci pred prihodom
na nočno izmeno vzeli na bloke hla-
dne obroke malic.

Prodaja v avgustu 1969

Prodaja v mesecu avgustu ni te-
kla po predvidenem planu in smo
ga izpolnili le 86,50 %.

Poleg letne sezone, ki močno za-
vira normalno prodajo tekstila, vpli-
vajo na to še razne okoliščine, ki so
splošnega značaja. Med najbolj te-
žavne pojave štejemo nelikvidnost
vseh podjetij od kraja. Posledica te-
ga je, da trgovine ne kupujejo tkanin
za zalogo, temveč le tisto, kar imajo
že vnaprej prodano. Cilj vseh je
zmanjšanje zalog in s tem urediti
svoje finančno stanje.

Kljub nizkemu procentu mesečne
realizacije pa ugotavljamo, da je bilo
letos v avgustu prodano za 29,50 %
več kot v istem mesecu lani.

Plan prodaje bi bil lahko izpol-
njen, če nam ne bi primanjkovalo
artiklov, ki so bili zaključeni. V glav-
nem so bile to garniture vseh vrst,
predvsem pa one iz letošnje kolek-
cije. Vzrokov za pomanjkanje teh
garnitur je več, vendar niso vsi opravi-
čljivi. Ponovno je treba poudariti,
da je potrebno vložiti vse sile in
znanje za čimprejšnjo in čimvečjo
odpravo napak, ki ne samo da zmanj-
šujejo naš dohodek, ampak niso od
kupcev niti najmanj zaželjene take
tkanine.

*Kern Vinko
(v ospredju)
med malico
v družbi razpo-
loženih kolegic.
Dober tek!*

Umag 69

Izkoristil sem redko priložnost,
ki se mi je ponudila v Umagu, za
kratak razgovor z nekaterimi nek-
danjimi sodelavci. Imel sem namen
napisati daljšo »reportažo«, vendar
mi je to priložnost »odvzel« tov. Pan-
jan s svojim lepim člankom.

Vsem znanim in manj znanim
obrazom sem zastavil ista vpraša-
nja:

1. Ste zadovoljni z letošnjo obliko našega srečanja?
2. Vaši vtisi s kratkega ogleda podjetja?
3. Kakšne želje imate za naša nadaljna srečanja?
4. Veste kakšen vic na račun današnjega dne?

Dornik Minka

Dornik Minka, prejemarna:

1. Izlet mi je zelo všeč!
2. Odlični! Prej ni bilo tako, povsod je videti napredek.
3. Srečanja na morju!
4. Na račun današnjega dne, ne, pač pa od prej, ko sem bila tu na dopustu. Ko sem prišla iz vode, sem na plaži oblekla mini rdečo oblekco in zapela: »Jaz pa grem na zeleno travco...« Verjemite, vse sem spravila v dobro voljo.

Kern Vinko, zidar:

1. Srečanje v obliki izleta mi je zelo všeč. Pa ne samo meni, temveč tudi vsakemu, s katerim sem govoril.
2. Večkrat pridem v podjetje, pa si vseeno nisem predstavljal, da se

je v posameznih oddelkih toliko spre-
menilo.

3. Moja želja je, da bi s takimi izleti v bodoče nadaljevali, pa čeprav bi sami nekaj prispevali. Vem, da boste tokrat imeli več stroškov kot prejšnja leta.

4. Vprašaj Slavca, kakšno pijačo je točil v avtobusu!

Hafner Valentin, oplemenitilnica:

1. Zahvaljujem se vsem organizacijam in upravi za tak prisrčen in izviren način srečanja. V podjetju sem bil 18 let, in ponosen sem na to.
2. Vsi smo bili presenečeni nad novostmi v podjetju.
3. Prepuščam vam, ker se zavedam, da to ni poceni. Če bom zdrav, bom šel, kamor me boste povabili.
4. Ne. Še enkrat hvala za vse.

Skupina tkalk:

1. Kaj ne bi bile! Za nas je to veliko in lepo doživetje. Srečamo se s sodelavci, s katerimi se sicer leta in leta ne vidimo.
2. Kakor smo vesele napredka doma, v gospodinjstvu, smo vesele napredka tudi v podjetju. Kljub temu da je vse drugače, sem vseeno našla mesto, kjer sem delala 15 let (Ves Mihaela).
3. Morda na Malo planino, Dobrno, predvsem pa na morje, če bo le mogoče.

Hafner Valentin (v ospredju) — tudi žejni so prišli na svoj račun!

*Dolinšek
Marija*

4. Ko je avtobus zavil z glavne ceste proti našemu domu, je nekdo dejal: »Sofer, zdaj pa na gas in naravnost v morje. Socialno bo izplačalo lepo nagrado.«

Inž. Janko Ukmar intervjuja tov. Draščka Kristjana

Inž. Janko Ukmar intervjuja tov. Cerar Pepco

Košak Marija v razgovoru s tov. direktorjem

Inž. Janko Ukmar se pogovarja s tov. Francem Bernotom

Drašček Kristjan (starejši mladinec!):

1. Zelo sem zadovoljen! Občutil sem, da smo še člani velike družine, ki nas ni pozabila. Postrežba je bila odlična. Lahko rečem, da smo res vsi izredno zadovoljni.

2. Nisem bil na ogledu, vendar sem slišal same pohvale.

3. Sem za naravo, toda ne preveč blizu podjetja in doma.

4. Precej jih je danes padlo, pa niso za objavo!

Dolinšek Marija, pripravljavnica:

1. Zelo! Kar solzna sem bila v začetku od sreče. Še si želim takih srečanj.

2. Že 6 let nisem bila v podjetju. Zelo me je presenetila tkalnica in konfekcija.

3. Všeč mi je tako, kot je danes. Predvsem si želim morja.

4. Jaz ne, pač pa nas je zelo zabavala Katrca.

Cerar Pepca: predilnica:

1. Današnji izlet bo zame nepozaben. Veliko boljše je tako, kot pozimi.

2. Mokre predilnice ni več. Sedaj je čisto drugače, lepo, suho, čisto.

3. Kar v Umag! Je tako lepo, še posebej, ker sem tu prvič.

4. Bilo je tako lepo, nepozabno. Ne bi vedela drugega...

Košak Marija, pripravljavnica:

1. Prav zadovoljna sem. Hvala direktorju in vsem drugim. V podjetju sem bila 30 let, zamudila sem službo šestkrat. To moram povedati!

2. Tkalnica me je zelo presenetila. Včasih smo se komaj gibali med stroji, sedaj pa je tako lepo.

3. Kakor bo vam prav. Ne delajte si velikih stroškov. Smo pa res zelo zadovoljni.

4. Ves čas smo se smejali in peli. Začelo se je že v avtobusu, ko nam je Viktor postregel s kačjo slino.

Bernot Franc, prvi predsednik DS točno pred 19 leti:

1. Krasno! Še nikoli tako! Samo to in nič drugega.

2. Od takrat ko sem odšel, bilo je to pred skoraj 9 leti, je popolnoma drugače. Mokre ni več, lepa tkalnica, pa ne samo to. Napredek sem opazil povsod, tudi zunanost podjetja je lepa.

3. Prepuščen vam. Rad bom šel kamorkoli, predvsem pa ven — na prosto!

4. Ne vem. Vse je v redu.

Za razgovor sem vzel na piko tudi **Kokalj Viktorja**, pa me je presenetil. Že prej sem opazil, da je nekam globoko zamišljen, in nato, da nekaj piše. Pomislil sem že, da mu je nekdo povedal »skrivnost« mojih vprašanj in da se temeljito pripravlja na odgovore. Pa, kot sem rekel, presenetil me je, ko mi je izročil to, popolnoma svežo pesnitev:

Naš praznik

1. Danes dan je praznovanja, ki nam tovarna ga poklanja.
2. Čeprav bili dolgo smo na poti, upokojeence to prav nič ne moti.
3. Štirje avti so nas pripeljali, da bi nam uteho dali.
4. Sedaj sedimo tu za mizo — med potjo doživljali smo krizo.
5. V redu zdaj je s to potjo izgleda, da bo nam kar šlo.
6. Žeja se je pogasila s Hribarjem sva se napila.
7. Vse ostale bom na koncu vprašal, kako se kdo je bil obnašal.
8. Hvala organizatorju na tem — mislim, da je všeč prav vsem.
9. Vsi inženirji in pa taki danes smo si vsi enaki.

Kaj naj rečem ob koncu? Morda to, da, če ste bili vi, naši dragi, nekdanji sodelavci, srečni in zadovoljni, smo tudi mi. In to je za nas najlepša nagrada!

Janko

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Janez Platiše, poslovodja trgovine, vstopil 1. 9. 1969,
2. Marjan Maravič, električar, vstopil 15. 9. 1969.

Izstopi:

1. Štefan Jančar, del. v oplemenitilnici, izstopil 26. 8. 1969,
2. Irena Nose, čist. strojev v tkal., izstopila 5. 9. 1969,
3. Maksa Ajtnik, tkalka, izstopila 9. 9. 1969,
4. Ana Globevnik, del. v konfekciji, upokojena 13. 9. 1969,
5. Vera Videmšek, tkalka, izstopila 13. 9. 1969,
6. Helena Grintal, tkalka, izstopila 18. 9. 1969,
7. Jože Dolenc, dvor. delavec, izstopil 30. 9. 1969,

8. Jože Gerkman, monter strojev, izstopil 15. 9. 1969,
9. Jožefa Šraj, šivilja, inval. upok. dne 24. 9. 1969,
10. Majda Vavpotič, šivilja, izstopila 25. 9. 1969,
11. Stane Tone, del. v inšt. del., na odsl. kadr. roka, dne 24. 9. 1969,
12. Miha Kralj, električar, na odsl. kadr. roka dne 24. 9. 1969,
13. Marjan Vrhovnik, tekst. tehnik, na odsl. kadr. roka 24. 9. 1969,
14. Ivan Osepek, voznik vilicarja, izstopil 30. 9. 1969,
15. Francka Sitar, pom. moj. v konf., izstopila 30. 9. 1969,
16. Antonija Šorn, del. v konf., inval. upok. 30. 9. 1969,
17. Maks Karba, strežba v menzi, na odsl. kadrovskega roka 24. 9. 1969,
18. Marica Vesel, kuharica, izstopila 30. 9. 1969.